

וארא, המדור - הגיגים, ד"ר חזות גבריא

'טרור יחידים', אין חיה כזו!

תחילה פונה פרעה אל המיילדות דווקא והוא גוזר עליהן להמית רק את הזכרים. לאחר הכישלון המהדהד מבצע פרעה שני שינויים בגזרתו החדשה- הפנייה מעתה הינה אל **כל עמו** ולא למיילדות העבריות. כ"כ אין צורך להמית את הזכרים בזמן לידתם אלא סתם להשליכם היאורה, מין מוות 'קליל' כזה שאינו מחייב כלי נשק מיוחדים ופקודות מסודרות. באמצעות שני שינויים אלו קיווה פרעה לעצור את היווצרות הלאום היהודי. מה פשר השינוי? מדוע סבור היה אותו רשע כי גזרתו החדשה תצלח הפעם?

בשינויים אלו הוא מספק הצדקה מלכותית שלטונית למאבק עממי בלתי מתפשר ואכזרי של לאום בלאום. המאבק משנה פניו והופך להיות טרור של יחידים בחסות הממשל. בפארפרזה: כל אחד מן העם המצרי חייב לתרום את חלקו למאבק האכזרי של המלכות המצרית בלאום הישראלי ההולך ומתהווה לנגד עיניהם המשתאות. לא רק שאף מצרי לא יועמד לדין אם ישליך תינוק יהודי אחד או שניים לנילוס אלא שהוא יקבל בשל כך גם 'מענק השלכה'. **טרור עממי בחסות השלטון**. טרור שנועד לא רק לעצור את הילודה אלא בעיקר להחליש את כוח העמידה של עם ישראל בצדקת דרכו.

השכן המצרי המשליך את תינוק שכנו העברי אל היאור אינו מרגיש רגשי אשם, אדרבא הוא שותף פעיל למדיניות של מלכו, מזכיר לכם משהו?

התיאור הפסטורלי של השתקעות שבטי יעקב בארץ גושן שבסוף פרשת ויחי, מתחלף אט אט בתיאור צעדים מקרבי שואה. מסים, עבודת פרך, אבדן זהות אישית ולאומית, צמצום ילודה, הריגת תינוקות בעת לידתם, השלכת תינוקות יהודיים ליאור בגזרת מלכות רשעה. העם התרבותי בעולם מאבד צלם אנוש. מעשה הזוועה הופך להיות נורמה מחייבת של האזרח הפשוט, ולרצח העם יש כמובן הצדקה לאומית אידיאולוגית. מי שמכשיר את מערכי הנפש של האזרח לזרוק תינוקות ליאור בשל סיבה פוליטית או גזרת מלכות סופו שיגזור את אותה הגזרה גם על בני עמו, שהרי המטרה מקדשת את האמצעים.

מחשבה שטנית זו חוזרת כמו בומברנג אל העם המצרי - " ויצו פרעה לכל עמו, א"ר יוסי ב"ר חנינא אף על עמו גזר, ולמה עשה כן שהיו אסטרוולוגין אומרים לו גואל ישראל נתעברה ממנו אמו ואין אנו יודעין אם ישראל הוא או מצרים הוא,..." (שמות רבה (וילנא) שמות, א).